

هاشمیان بعد از ۶۰ روز برد و رفت

پرسپولیس
بعد از درویش

آذرنالین ۸

محمد مهاجری پاسخ داد:

چرا پایداریچی‌ها پای تابوت
بانک آینده جشن گرفته‌اند؟

سیاست ۲

از مجلس تا مجمع؛ ۱۰ سال کشمکش و در نهایت ابقای ایران

در لیست سیاه FATF

قانون‌گذاری معطل و فرصت‌های سوخته

روز جمعه، گروه ویژه اقدام مالی (FATF) در تازه‌ترین بیانیه خود اعلام کرد که ایران همچنان در فهرست سیاه کشورهای پرخطر باقی می‌ماند. نهادی که مأموریتش مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم است، پس از پنج‌سال قرار دادن ایران در لیست سیاه، بار دیگر تأکید کرد که بخش عمده‌ای از برنامه اقدام تهران از سال ۲۰۱۶ تاکنون اجرا نشده است. هر چند FATF تعاملات اخیر ایران را «مثبت» ارزیابی کرده، اما تصریح دارد که حق تحفظ‌های تهران درباره کنوانسیون پارمو «بیش از حد گسترده» و مغایر با استانداردهای جهانی است. به این ترتیب، پرونده‌ای که ۱۰ سال پیش با وعده خروج از فهرست خاکستری آغاز شد، اکنون در همان نقطه تار یک باقی مانده است. در ایران، نام FATF نخستین بار در دوران دولت روحانی وارد ادبیات سیاسی شد. دولت می‌خواست برای بازگشت به نظام مالی جهانی، شفافیت بانکی را ارتقا دهد و به فهرست سیاه پایان دهد. اما مخالفان داخلی این طرح، از همان ابتدا هشدار می‌دادند که پیوستن به FATF می‌تواند راه‌های تأمین مالی متحدان منطقه‌ای ایران را مسدود کند. آن‌ها FATF را ابزاری برای نظارت غرب بر سازوکار مالی ایران می‌دانستند. در سال

۱۳۹۵، ایران باراً نه بر نامه اقدام داوطلبانه به FATF، از فهرست سیاه به خاکستری منتقل شد. این اقدام در آن زمان به‌عنوان یک دستاورد مهم تلقی شد، اما تنها چند سال بعد، به دلیل اجرا نکردن کامل تعهدات، در سال ۲۰۲۰ دوباره در فهرست سیاه قرار گرفت. در بیانیه دوم آبان ۱۴۰۴، گروه ویژه اقدام مالی تأکید کرد که ایران با وجود تعاملات فنی، همچنان در «لیست حوزه‌های پرخطر» باقی خواهد ماند. این نهاد می‌گوید ایران در سپتامبر ۲۰۲۵ اطلاعاتی درباره تصویب کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته فراملی (پارمو) ارائه کرده، اما تحفظ‌های اعمال شده آن قدر گسترده است که با استانداردهای FATF همخوانی ندارد. در این بیانیه تصریح شده است که ایران از سال ۲۰۱۶ تاکنون «اکثریت برنامه اقدام خود را اجرا نکرده» و تا زمان تکمیل کامل آن، در فهرست سیاه باقی می‌ماند. FATF همچنین از اعضای خود خواسته است «اقدامات مقابله‌ای مؤثر» علیه ایران را ادامه دهند؛ از جمله محدود کردن روابط بانکی، ممناعت از تأسیس شعب مؤسسات مالی ایرانی، و دقت بیشتر در تراکنش‌هایی که احتمال پولشویی یا تأمین مالی تروریسم در آن‌ها وجود دارد...

سیاست ۲

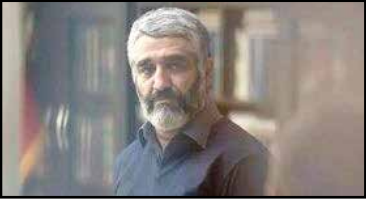
یک مقام صنفی با اشاره به تاثیر ناچیز واردات بر بازار در نتیجه نوسانات نرخ ارز:

افزایش قیمت برنج پاکستانی، برنج ایرانی را هم گران کرد

چر تکه ۳

پژمان جمشیدی آزاد شد

دیروز پژمان جمشیدی، بازیگر سینما و تلویزیون و بازیکن سابق تیم ملی فوتبال ایران و پرسپولیس تهران، از بازداشت آزاد شد. دیروز، علی القاصی مهر رئیس کل دادگستری استان تهران درباره

آخرین رسیدگی به پرونده پژمان جمشیدی گفت: دادگاه تجدید نظر قرار بازداشت پژمان جمشیدی را انقض کرده است تا قرا ر متناسب صادر شود.

نوبت دوم

۴. قیمت خرید اسناد مناقصه مبلغ ۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ (پانزده میلیون ریال) میباشد که به حساب ۰۱۰۵۴۹۶۹۶۰۰۹ بانک ملی شعبه خادم آباد به صورت الکترونیک از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت www.setadiran.ir بصورت حضوری (اداره درآمد شهرداری) قابل دریافت می‌باشد.

۵. مهلت تحویل پیشنهادات تا پایان وقت اداری مورخ ۱۳۰۴/۰۸/۱۹ یکشنبه و نحوه تحویل اسناد از طریق بازگزاری در سامانه تدارکات الکترونیک دولت می‌باشد.

۶. تاریخ تشکیل کمیسیون معاملات عمده و بازگشایی پاکتها در تاریخ ۱۳۰۴/۰۸/۱۹ (روز دوشنبه)

۷. مناقصه‌گران می‌بایست اصل فیش واریز نقدی یا ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه را به همراه فیش خرید اسناد پیش از پایان مهلت تحویل پیشنهادات با هماهنگی امور قرارداده‌ها به دبیرخانه شهرداری باغستان تحویل نمایند.

آدرس: شهریار – باغستان – بلوار امام خمینی(ره) – بلوار ولیعصر (عج) خیابان لاله دوم اصلی – شهرداری باغستان – امور قراردادها

تلفن: ۰۲۱-۶۵۲۳۸۰۰۶ سایت شهرداری: baghestan.ir

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۰۴/۰۷/۲۷ (یکشنبه)

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۰۴/۰۸/۰۴ (یکشنبه)

محمدر ضاحمسایی شهر دار باغستان

نوبت دوم

شنا سه آگهی: ۲۰۳۱۷۹۱

آگهی مناقصه عمومی شماره ۲۱۹ سال ۱۴۰۴

شرکت آب و فاضلاب استان آذربایجان شرقی در نظر دارد عملیات مربوط به موضوعات مندرج در جدول زیر را:

ردیف	شماره فراخوان	موضوع مناقصه و شماره مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت	تأمین قطعات، نصب، بازسازی و نگهداری سامانه های تصفیه آب استان	مبلغ سیرده تضمین شرکت در مناقصه(ریال)	مدت اجرای کار(ماه)	مبلغ برآورد اولیه(ریال)
۱	۲۱۹	تأمین قطعات، نصب، بازسازی و نگهداری سامانه های تصفیه آب استان	به شماره ۲۲۱۰۳۰۰۰۱۴۰۳۰۰۴ مورخ ۱۳۰۴/۷/۲۸	۳.۵۹۵.۰۰۰.۰۰۰	۱۲	۷۱.۹۰۰.۰۰۰.۰۰۰

از محل اعتبارات غیرعمرانی و از طریق مناقصه (عمومی) در سامانه تدارکات الکترونیک دولت به پیمانکار واجد شرایط و دارای رتبه آب یا تأسیسات و تجهیزات واگذار نماید. کلیه مراحل مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد بدیهی است هزینه آگهی از برنده مناقصه اخذ خواهد شد (الف) به پیشنهادهای فاقد امضا، شروط، مخدوش، سیره های کم تر از میزان مقرر، چک و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ب) سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

ج) پیشنهاد دهنده مکلف است معادل مبلغ سیرده، تضمین های معتبر تسلیم یا مبلغ مذکور را به حساب بانکی شرکت واریز و حسب مفاد اسناد مناقصه ضمانت نامه یا رسید واریز وجه را بصورت اصل در وقت مقرر در اسناد به کارفرما تسلیم نماید به پیشنهادهای فاقد سیرده، سیره های مخدوش، سیره های کمتر از میزان مقرر، چک و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

مهلت فروش اسناد از تاریخ درج آگهی لغایت ۱۹ مورخه ۱۳۰۴/۸/۸ آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات در سامانه ستاد ایران ساعت ۸ صبح مورخه ۱۳۰۴/۸/۲۱ زمان و تاریخ بازگشایی پیشنهادات در سامانه ستاد ایران ساعت ۱۰ صبح مورخه ۱۳۰۴/۸/۲۱ www.abfaazarbaijan.ir سایت

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۰۴/۰۸/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۰۴/۰۸/۰۴

شرکت آب و فاضلاب استان آذربایجان شرقی

جهان

نگاه ناظران به اعزام بزرگترین ناو هواپیمابر آمریکابه آب‌های منطقه‌ای ونزوئلا:

آمادگی برای عملیات ویژه، نه لزوماً تهاجم بزرگ

تنش‌های سیاسی و نظامی میان ایالات متحده و ونزوئلا طی هفته‌های اخیر به‌طور چشمگیری افزایش یافته و می‌رود که منطقه آمریکای لاتین و کارائیب را به سوی بحرانی تازه سوق دهد. این در حالیست که واشنگتن با اعلام اعزام یک گروه ضربت ناو هواپیمابر به منطقه حوزه فرماندهی جنوبی (USSOUTHCOM) اقدامات خود علیه کاراکاس را در ظاهر به مبارزه با قاچاق مواد مخدر گره زده است؛ اما تحلیلگران نگران آن هستند که این اقدام، گامی در جهت مداخله نظامی مستقیم یا تغییر رژیم در ونزوئلا باشد.

مقابله با ترور بسم مواد مخدر یا تهدید مادور؟

اینکه دقیقاً ایالات متحده در حال چه اقدامی علیه ونزوئلا بوده، موضوعی است که تحلیل آن وابسته به متغیرهای متعددی است و در این راستا تحلیل پارانل، سخنگوی وزارت جنگ آمریکا روز گذشته (شنبه) اعلام کرد که به دستور رئیس جمهور آمریکاناو هواپیمابر جالدفورد به حوزه مسئولیت فرماندهی جنوبی اعزام شده است تا ظرفیت آمریکا برای «شناسایی، نظارت و مختل سازی فعالیت‌های غیر قانونی که امنیت و رفاه سرزمین آمریکا و امنیت ما در نیمکره غربی را به خطر می‌اندازد» تقویت شود. وی همچنین اعلام کرده که این استقرار، توانایی‌های موجود برای مختل کردن قاچاق مواد مخدر و تخریب واز بین بردن سازمان‌های قاچاقی مواد مخدر را تقویت خواهد کرد. این در حالی است که آمریکا طی هفته‌های اخیر حملاتی را علیه قایق‌های مظنون به قاچاق مواد مخدر در دریای کارائیب

و اقیانوس آرام انجام داده که بر اثر آن‌ها دست کم ۴۰ نفر کشته شده‌اند. این عملیات که از اوایل سپتامبر شروع شد، عمدتاً در آب‌های بین‌المللی انجام شده و پوشش منطقه فرماندهی جنوبی ایالات متحده، ۳۱ کشور در آمریکای مرکزی و جنوبی و آب‌های اطراف را شامل می‌شود.

نکته مهم این است که از دید ایالات متحده، این عملیات بخشی از کارزار ترامپ و تیم وی برای «از بین بردن سازمان‌های جنایی فراملی» و مقابله با تروریسم مواد مخدر است، اما این اقدامات از نگاه دیگران

پیچیدگی حقوقی و سیاسی دارند؛ چرا که در وهله اول استفاده از نیروی مرگبار در آب‌های بین‌المللی، بدون آن که مدعیان مستندی برای فعالیت رسمی داشته باشند، پرسش‌هایی را در زمینه قانون بین‌الملل مطرح کرده است و در وهله دوم دولت ونزوئلا این اقدامات را تهدیدی برای حاکمیت خود می‌داند و آن را مقدمه‌ای برای مداخله نظامی ارزیابی می‌کند.

حمله زمینی؛ واقعیت یا بازی رسانه‌ای؟

ناظران، حمله زمینی ایالات متحده علیه ونزوئلا را بعید نمی‌دانند. در این خصوص رئیس‌جمهور آمریکا در نشست مطبوعاتی خود به احتمال انجام عملیات زمینی در ونزوئلا اشاره کرده و گفته است که «در آستانه انجام حملات نظامی زمینی علیه کارتل‌ها هستیم و من به آنها گفتم این گام بعدی است». دونالد ترامپ، همچنین گفته است که پیش از انجام هر عملیات زمینی، کنگره را مطلع خواهد کرد. تحلیلگران امامعتقدند که سخن گفتن از «عملیات زمینی» لزوماً به معنی وقوع آن نیست و به ویژه آن که زیر ساخت لجستیکی ایالات متحده برای انجام عملیات نظامی گسترده در ونزوئلا محدود است. گزارش‌های مرکز بین‌المللی مطالعات استراتژیک نشان می‌دهند که اگر چه آمریکا شمار زیادی از شناورهای جنگی، ناوچه‌ها، زیردریایی‌ها و کشتی‌های تهاجم آبی-خاکی را در منطقه کارائیب مستقر کرده اما فاقد پایگاه‌های بزرگ و گسترده‌ای در نزدیکی سواحل ونزوئلا است که برای یک عملیات زمینی تمام‌عیار ضروری خواهد بود.

از سوی دیگر، گزارش‌هایی وجود دارد که واحدهای ویژه ارتش آمریکا مانند «یگان

ابتکار شب» در آب‌های کارائیب مشاهده شده‌اند که برای برخی تحلیلگران نشانه‌ای از آمادگی برای عملیات ویژه، نه لزوماً تهاجم بزرگ، محسوب می‌شود. بنابراین پاسخ به پرسش این که آیا ایالات متحده قصد حمله مستقیم یا زمینی به خاک ونزوئلا دارد، این است که چنین عملیاتی به صورت رسمی عملیاتی نخواهد شد اما عملیات محدود، ویژه و هدفمند که به زعم واشنگتن بخشی از مبارزه با قاچاق مواد مخدر و کارتل‌ها باشد) کاملاً محتمل است. در عین حال، باتوجه به موج حضور نیروها و استقرار ناوهای عملیاتی و شناسایی ایالات متحده، نباید گزینۀ «تغییر رژیم» را به‌طور کامل کنار گذاشت. گزارش‌ها نشان می‌دهد که سازمان سیادر ونزوئلا در حال اجرای یک عملیات اطلاعاتی علیه دولت مادورو و سازمان بولیواری منتسب به وی است که از زمان هوگو چاوز تأسیس شده و یک مشی چپگرایانه را دنبال می‌کند.

آمریکای لاتین در چه مسیر ی قرار دارد؟

ادامه تنش میان آمریکا و ونزوئلا هنوز خروجی مشخصی ندارد اما می‌تواند چند سناریوی محتمل را پیش رو داشته باشد اول، تشدید بر دو دامنه عملیات آمریکا است: با توجه به ادامه اعزام ناوها، هواپیماهای بمب افکن و پهپادها، ممکن است عملیات آمریکا آب‌های بین‌المللی به مرزهای ونزوئلا یا حتی به خاک آن گسترش یابد. امر این واکنش شدید کاراکاس را در پی خواهد داشت و خطر درگیری نظامی مستقیم، بیشتر خواهد شد. گزارش‌های اخیر خبر از استقرار ناو هواپیمابر جرالد فورد در منطقه داده‌اند.

دومین سناریو مواجهه بین‌المللی و حقوقی است؛ چرا که گروهی از کارشناسان حقوق بشر و از جمله سازمان‌های وابسته به سازمان ملل متحد اعلام کرده‌اند که حملات نظامی آمریکا در این منطقه ممکن است «اعدام‌های فراقانونی» محسوب شوند و با حقوق بین‌الملل در تضاد باشند و این می‌تواند منجر به فشارهای حقوقی و دیپلماتیک بر واشنگتن شود که جنگ حقوقی را به راه خواهد انداخت.

سناریوی سوم هم می‌تواند افزایش بحران و اثرگذاری بر منطقه باشد. واقعیت این است که حضور نظامی پررنگ آمریکا در کارائیب و مرزهای ونزوئلا بار فشار را بر کشورهای همسایه و منطقه افزایش داده است. به عنوان مثال، مشاور رئیس‌جمهور برزیل هشدار داده است که مداخله خارجی می‌تواند منطقه را به افراط‌گرایی سیاسی و شعله‌ور شدن مسیرها سوق دهد و حالا چنین تحولی می‌تواند بی‌ثباتی بیشتر در آمریکای لاتین بینجامد.

چهارمین سناریو جایگزینی دیپلماسی یا مصالحه محدود است. در این شرایط ممکن است واشنگتن و کاراکاس وارد نوعی مصالحه تاکتیکی شوند؛ جایی که آمریکا بخشی از فشار نظامی را حفظ کرد و در ازای آن امتیازاتی در حوزه نفت یا حوزه دیپلماتیک دریافت کند، بدون آن که وارد جنگ گسترده شود و تحلیلگران می‌گویند احتمال چنین راه‌حلی نیز قابل توجه است.

به‌طور کلی، ادامه این تنش در صورتی که با احتیاط مدیریت نشود، خطر درگیری نظامی، بحران حقوقی، و افزایش بی‌ثباتی در منطقه را به همراه خواهد داشت. از سوی دیگر، اگر طرف‌ها مسیر دیپلماتیک را دنبال کنند، ممکن است از فروپاشی کامل روابط جلوگیری شود اما هزینه سیاسی و اقتصادی سنگینی برای هر دو طرف خواهد داشت. در پایان، باید گفت که مولفه‌های موجود نشان می‌دهد روابط میان آمریکا و ونزوئلا اکنون تنها محدود به موضوع قاچاق مواد مخدر نیست؛ بلکه به صحنه‌ای برای نمایش قدرت، فشار سیاسی نظامی و احتمال تغییر موازنه در غرب نیم کره بدل شده است. روشن است که واشنگتن به دنبال گزینه‌های جدیدی برای اعمال نفوذ در منطقه است و ونزوئلا نیز در موقعیتی قرار دارد که باید میان مقاومت در برابر فشار خارجی و جلوگیری از تنش‌های آینده یکی را انتخاب کند. مهم این است که تبعات این تقابل تحت تأثیر متغیرهای داخلی آمریکا (از جمله روابط با کنگره و حساسیت‌های سیاسی) و شرایط منطقه‌ای نیز خواهد بود.